

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Marie Turkové v právní věci žalobce: **J. K. H.**, zast. JUDr. Tomášem Vincourkem, advokátem, se sídlem Petýrkova 1958, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21 OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce podané proti rozsudku Krajského soudu v Praze, ze dne 17. 3. 2005, č. j. 47 Az 21/2004 - 33,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Zástupci stěžovatele JUDr. Tomáši Vincourkovi, advokátu, **s e p ř i z n á v á** odměna ve výši 1075 Kč, která mu bude vyplacena Nejvyšším správním soudem do 30-ti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou kasační stížností podanou u Krajského soudu v Praze žalobce (dále též „stěžovatel“) brojí proti napadenému rozsudku Krajského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta žaloba žalobce, podaná proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 12. 2003, č. j. OAM-319/LE-02-14-2003. Tímto rozhodnutím bylo zastaveno řízení o udělení azylu podle § 25 písm. h) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

V kasační stížnosti stěžovatel namítal jen v obecné rovině důvody, přicházející v úvahu při podání kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a požadoval zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci k dalšímu řízení.

Současně požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

Usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 15. 9. 2005, č. j. 47 Az 21/2004 – 52, byl stěžovateli ustanoven zástupce - JUDr. Tomáš Vincourek, advokát se sídlem Petýrkova 1958, Praha 4.

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost neobsahovala veškeré náležitosti, které zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) pro kasační stížnost vyžaduje, vyzval Krajský soud v Praze stěžovatele (zástupce) v souladu s ustanovením § 106 s. ř. s. usnesením ze dne 2. 11. 2005, č. j. 47 Az 21/2004 - 54, k doplnění kasační stížnosti a stanovil k tomu lhůtu 30 dnů měsíce od dne doručení tohoto usnesení. Na tuto výzvu nebylo stěžovatelem (zástupcem) nijak reagováno a krajský soud poté věc předložil Nejvyššímu správnímu soudu.

Nejvyšší správní soud zjistil, že uvedená výzva k odstranění nedostatků kasační stížnosti neobsahovala poučení o tom, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna, bude odmítnuta (§ 37 odst. 5 s. ř. s.). Proto spis vrátil krajskému soudu k provedení opětovné výzvy stěžovatele k odstranění vad kasační stížnosti, včetně zmiňovaného poučení o následcích nevyhovění takové výzvě.

Krajský soud v Praze návazně znovu vyzval stěžovatele (zástupce) usnesením ze dne 16. 3. 2006, č. j. 47 Az 21/2004 - 62, k doplnění kasační stížnosti, a to o uvedení konkrétních ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) až e) s. ř. s., pod které podřazuje důvody kasační stížnosti, a o konkrétní důvody, jež krajský soud měl svým rozhodnutím porušit, v nichž stěžovatel spatřuje naplnění ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) až e) s. ř. s. Pro toto doplnění kasační stížnosti stanovil krajský soud stěžovateli (zástupci) lhůtu 10 dnů, ode dne doručení tohoto usnesení. Toto usnesení současně obsahovalo výslovné poučení o tom, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud kasační stížnost odmítne (§ 106 odst. 1, věta druhá a § 37 odst. 5 s. ř. s.). Zásilka byla řádně doručena a osobně převzata zástupcem stěžovatele dne 20. 3. 2006, nicméně ze spisu vyplývá, že ve stanovené lhůtě, a ostatně ani později, vady kasační stížnosti odstraněny nebyly.

Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí proti němuž kasační stížnost směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. Podle § 106 odst. 3 s. ř. s. musí být chybějící náležitosti kasační stížnosti doplněny ve lhůtě do jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit.

Ustanovení § 37 s. ř. s. platí obdobně.

Vymezení důvodů, z jakých stěžovatel kasační stížnost podává, přitom musí být dostatečně určité. Ostatně i z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 - 58) plyne, že: *Líčení skutkových okolností nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých „obvyklých“ nezákonností, k nimž při vyřizování věcí určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem. Žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl*

správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. Pokud žalobce odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz na spis či jeho část, nýbrž o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti.

Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být stěžovatel ve výzvě poučen.

Z výše uvedeného vyplývá, že stěžovatel byl řádně vyzván k odstranění vad kasační stížnosti a byl současně poučen o následcích nerespektování takového požadavku, přesto však vytykané vady v soudem stanovené lhůtě neodstranil. O prodloužení lhůty k odstranění nedostatků kasační stížnosti nepožádal. Za této situace nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu než kasační stížnost podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítnout, neboť tato nebyla ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení nebylo možné pro tento nedostatek pokračovat.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

Vzhledem k tomu, že zástupce stěžovatele JUDr. Tomáš Vincourek, byl ustanoven soudem, přiznal Nejvyšší správní soud podle § 35 odst. 7 a v návaznosti na § 120 s. ř. s. označenému zástupci za zastupování v řízení o kasační stížnosti odměnu, a to v celkové výši 1075 Kč, sestávající se z odměny dle vyhlášky č. 177/1996 Sb. za jeden úkon právní služby (á 1000 Kč - § 11 odst. 1 b/ - první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení nebo obhajoby, je-li klientovi zástupce nebo obhájce ustanoven soudem - ve spojení s § 9 odst. 3 písm. f/ cit. vyhlášky) a jednoho režijního paušálu (á 75 Kč - § 13 odst. 3 téže vyhlášky).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. června 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu